

אדר א' תשע"א

מ. זילברמן

(נא.) **לבישת בתי ידיים בשבת.** איתא בגמ' יוצאים בקורדקיסון [כמין נעלים רופפות] בשבת ואין יוצאין בקורדקיסון בשבת בבירי ומעשה ביהודה והלל בניו של רבן גמליאל שיצאו בקורדקיסון בשבת בבירי ולעזה עליהן המדינה ואמרו מימינו לא ראינו כך ושטום ונתנום לעבדיהן ולא רצו לומר להן מותרין אתם, ע"כ. ופירש"י, "ולא חיישינן דילמא משתלפי ואתי לאייתוניהו ארבע אמות ואין דרך בני בירי לצאת בקורדקיסין שהן נוהגין בהן איסור".

וכיוצא בזה מצינו דנחלקו הראשונים לענין לבישת בתי ידיים בשבת. דכתב הבית יוסף (או"ח סי' שא סל"ז), "וכתב עוד האגור (סי' תמא) שיש אוסרין בבתי ידיים שקורין גואנט"ש מפני הצינה שמא יפלו מידי או אם קשורים קשר של קיימא דליכא למיחש מותר. וז"ל שבלי הלקט לצאת בשבת בבתי ידיים הנקראים גואנטיש מפני הצינה אף על פי שיש למצוא צד היתר שהם כעין מלבוש לידים הולך אני בהם להחמיר לפי שאין יכול למשמש בבגדיו יפה ולעשות מה שצריך לו ולפעמים צריך למשמש בבשרו מפני כנה או פרעוש וצריך להוציאם מידו ושמא ישכח ויביאם ארבע אמות ברשות הרבים אך אם תפרן מערב שבת בבתי ידיים של מלבושיו או קשרן קשר של קיימא יפה דליכא למיחש דילמא שלפי שרי עכ"ל". ובשו"ע שם הביא ב' הדעות וכתב דראוי לחוש לדעת המחמירים. ובמ"ב שם (ס"ק קמא) הביא מדברי הב"ח דעכשיו המנהג להקל, ואפשר מטעם דלהרבה פוסקים אין לנו רשות הרבים דאורי', ומ"מ יש לבעל נפש להחמיר על עצמו.

וראיתי בספר הלכות שבת השייכים לבית להרב שמחה בונם כהן (פ"ח הע' סח) ששמע מהגרח"פ שיינבערג שליט"א דיש יותר מקום להקל בנשים וקטנים. ובטעם הדבר כתב חדא דנשים יותר רגישים להקור. ועוד דמלבד טעם השבלי הלקט להחמיר כי חיישינן שיסלק התי ידיים כדי ליטול כינה דבין כה לא שייך בזמן הזה הביאו הפוסקים עוד טעם, דחיישינן שיסירם כדי ליתן שלום לחבירו, וזה לא שייך כל כך בנשים. אך בספר שמירת שבת כהלכתה הביא בשם הגרשז"א זצ"ל דיש לחוש שמא יסירם כדי לסדר דבר בבגדיו, ולכאורה זה שייך בנשים באותה מידה כמו באנשים.

(נב:) **גרם הפסד בפירות שביעית והוצאת פירות שביעית לחו"ל.** ראה בתוס' ד"ה מתבערין בגדר ביעור פירות שביעית. בענין גרם הפסד פירות שביעית ראה שו"ת מהרי"ט (ח"א סי' פג) ומקדש דוד (זרעים סי' נט אות ה). ולהלכה ראה בשו"ת מנחת יצחק (ח"י סי' קיט).

בענין הוצאת פירות שביעית לחו"ל ראה משנה שביעית פ"ו ה"ה ורמב"ם פ"ה שמיטה ויובל הי"ג. ובתוס' בסוגיין ד"ה רב ספרא לחד דעה ס"ל דהאיסור רק נוגע לפירות העומדים לאכילה. וראה אג"מ או"ח ח"א סי' קפו.

ובנוגע לאתרוגי שביעית ראה שו"ת ציץ הקודש (ח"א סי' טו), ספר ארבעת המינים השלם
(עמ' שכג) במכתב מהחזון איש, ושבת הארץ (פ"ז סע' יב).

החבורה הבאה תתקיים אי"ה בליל שני לאחר תפלת מעריב

**הנושא: גרם הפסד בפירות שביעית והוצאת פירות שביעית לחו"ל (ובפרט בנוגע לאתרוגי
שביעית) (נב:)**

עיקר תוס' פרק מקום שנהגו

- (נ.) מקום
- (נ:) העושה, וכאן, ומגדלי, כותבי
- (נא.) אי, כיון
- (נא:) אני, כגון
- (נב.) ביישוב, ממקום
- (נב:) הכל
- (נג:) מה ראו, אין
- (נד:) והאמר (נה:) הכל
- (נו:) דתנו, מוכן, כלל
- (נז.) הכל